

Dve izjavi iz Demosa

Odstopna izjava

Spodaj podpisani Janez Dolinšek nepreklicno odstopam od funkcije predsednika DEMOS-a Grosuplje.

Že dalj časa je prisotno nezadovoljstvo med strankami, vključenimi v DEMOS zaradi dela DEMOS-a. Del kritike je gotovo upravičen in jo opravičujem z mojo preobremenjenostjo, drugi del pa opravičujem s tem, da kot predsednik SKZ-LS in kot predsednik DEMOS-a večkrat prihajam do nasprotij, ko naj bi zastopal interes SKZ-LS in bil istočasno koordinator med strankami v DEMOS-u.

Moji odločitvi je pripomogel tudi sestanek DEMOS-a dne 4. aprila 1991, na katerem je bilo jasno izraženo nestrinjanje strank SDZ in SKD do mojih stališč oziroma mojega razumevanja demokracije. Ta problem (vendar samo med menoj in SDZ), je bil prisoten že jeseni, vendar so takrat moje odločitve za odstop odločno preprečili SKD in SKZ-LS. Ker pa je sedaj situacija drugačna in ne bi hotel biti zavrženi faktor večini, nočem delati v nasprotju z mojimi osebnimi prepričanji. Niti v imenu moje stranke niti v imenu DEMOS-a nočem sprejemati vse prej kot demokratične odločitve z ultimati na eni strani in z discipliniranjem poslancev na drugi strani. Zato smatram, da v taki situaciji ne morem v zadovoljstvo vseh treh strank opravljati funkcije predsednika DEMOS-a in nepreklicno odstopam od nje.

Želim, da ta odločitev ne bi prinesla razdora v vrste DEMOS-a, pač pa upam, da se bo našla boljša rešitev, ki je v interesu nas vseh.

Janez Dolinšek

SKUPNA IZJAVA ZA JAVNOST

SDZ in SKD dajeta skupno izjavo v zvezi z vlado v občini Grosuplje.

Sestava te vlade je takšna, da se ne more imenovati Demosova, ker se dve stranki distancirata od njenega delovanja in nastopanja v njenem imenu.

Stranki sta podprli predlog za Francija Ahlina kot mandatarja. Skušali sta tudi sodelovati pri sestavi vlade, vendar sta bili že na začetku zavrnjeni. Svoje mnenje glede sprejemljivosti nekaterih članov vlade je dal tudi Demosov klub poslancev, vendar tudi to ni bilo upoštevano. Za tem, so se v javnosti pojavile mandatarjeve izjave, ki poudarjajo pomembnost nadstrankarstva. Zaradi tega stranki ne prevzemata nikakršne odgovornosti za nadaljnje delovanje in izjave te tako imenovane nadstrankarske vlade. Podpirali ju bosta v dobrem in kritizirali v slabem, ne bo pa to njuna (Demosova) vlada.

Slovenski krščanski demokrati, Slovenska demokratična zveza, za občinski odbor Grosuplje za občinski odbor Grosuplje
Ivanka Sircelj-Znidaršič Janez Perovšek

Trudite se za tisto, kar je dobro in prav

Krščanski demokrati občine Grosuplje smo 14. aprila 1991 imeli svojo prvo »inventuro« – letno konferenco. Za to opravilo smo si za prvič izbrali nedeljo dopoldne, in to 10. uro – po deveti maši v Grosupljem. Kraj: Družbeni dom. Nekako polovici članstva je čas ustrežal, drugi, »boljši«, to je ženskam, pa ne, tako da je naš gost gospod Bogomir Štefanič, sicer veteranski inšpektor iz Kočevja, drugače pa predsednik tamkajšnjih krščanskih demokratov (ali bolje demokratkinj, saj pravi, da ima v stranki skoraj same ženske), v šali zbadel svoje moške kolege, češ da je sprva mislil, da je prišel v turško selo, ko je videl v dvorano prihajati same moške. Turki puščajó svoje žene doma, da jim kuhajo, medtem ko oni zborujejo in urađujejo, Slovenec pa da svojo ženo vzame kot enakopravno s seboj v javnost. No, nekaj primerkov v krilih je le rešilo našo moško in strankarsko čast.

Za moto konference smo si izbrali stavek: Trudite se za tisto, kar je dobro in prav.

Po izvolitvi delovnega predsedstva so sledila tako rekoč obvezna poročila – predsednika, blagajnika, nadzorni odbor pa je za v bodoče izvolila šele ta konferenca. Svoj lonček so postavili še mladi, ki jih uradno sicer še ni, nekaj so pa že poskušali narediti (nastopanje s svojo folklorno skupino, sodelovanje pri prireditvah »starih« – organizacijska in konkretna pomoč – pisanje voščil za pomembnejše praznike, zbiranje rabljenih oblačil za pomoč otrokom itd. Možnosti za njihovo delo je še zelo veliko.)

Poročilom je sledila živahna razprava, ki je pokazala, da člane žuli na vseh koncih – od politike, gospodarstva, pomanjkanja pravih razgledov po obeh področjih do navadnega dela in življenja stranke in vsakega posameznega člana. Ostalo je kopica odprtih vprašanj, tudi trdnega programa nismo določili. Nakazanih poti za reševanje posameznih zadev se mora lotiti odbor, ki se mora v bodoče pogostej in bolj redno sestajati. To bo gotovo omogočilo tudi preveč preštevilen starega odbora. (No, tudi novi ne bo ravno majhen, saj ima 13 članov.) Dobili smo nova podpredsednika. (Oba doseđanja sta sama tako želela – eden zaradi let in številnih drugih zadržitev, drugi bi ostal le navaden član odbora. Njunima željama je zbrano članstvo ustreglo, enako tudi želji tajnice, ki zaradi zdravstvenih težav svojega dela zadnje čase ni mogla več opravljati tako solidno, kakor bi hotela. Tako smo dobili tudi novega tajnika.) V celotnem odboru pa so ostali le tisti člani, ki bodo svojo zadolžitev vzeli resno. Tako upamo, da bomo drugo leto svojega obstoja preživeli bolj plodno in bolj v skladu z zadanimi nalogami.

Pogovor z našim gostom pa je bil prava poslastica. Kljub 12. uri in mislim na prijetno nedeljsko kosilo v domačem krogu je že po gostovih prvih besedah v dvorani nastala grobna tišina. Nihče ni hotel zamuditi niti besedice široke življenjske vedrine in pokončnosti tega preprostega, a velikega moža iz zadrtih in zamorjenih krajev, v katere je v veliki meri praz po njegovem pogumnem prizadevanju zavelo novo življenje. (Spomnimo se samo na tiho veličastvo maše v Rogu 8. julija lani, pa zadnje v Kočevskih Reki. Pri obeh je bil »boter«, da o vsem drugem vmes skozi leto ne govorimo.) S svojim živim pričevanjem nam je povedal več kot vse naše razprave.

ODBOR SKD GROSUPLJE

PODTABOR

Uspešna čistilna akcija

V KS Podtabor (Šentjurij) je bila 6. aprila letos izvedena čistilna akcija z namenom očistiti celotno okolico, vključno z potokom Šentjursčica. Čeprav je bila akcija širše zastavljena (vsa gospodinjstva so dobila vabila), udeležba ni bila zadovoljiva, toda kljub temu smo po končanem celodnevem delu lahko ugotovili, da je akcija zelo dobro uspela, kar dokazujejo fotografije. Odpadke smo na centralno odlagališče odpeljali petkrat z tovornim avtomobilom, s katerim se je v akcijo vključilo tudi Komunalno podjetje Grosuplje; mnogi pa so svoje nabrane kosovne odpadke odpeljali z lastnimi traktorji.

Najbolj zaskrbljujoče pa je, da se je v strugi potoka nabralo še za dva tovorna avtomobila raznovrstnih odpadkov. Zato apeliramo na vse krajanje v KS in širše, da naj dobro premislijo, kam bodo odlagali (odmetavali) svoje odpadke.

V sami akciji so razen nekaterih krajanov sodelovali tudi člani ribiške družine, v pomoč pa so jim bili tudi učenci 4. razreda naše osnovne šole. Povedati moramo, da se je celotna šola vključila v akcijo. Na splošno pa učenci sodelujejo v vseh akcijah in prireditvah, seveda pod vodstvom svojih učiteljic.

MIHA KADUNC

Izglasovali samoprispevek

V podtaborški krajevni skupnosti, ki obsega trinajst vasi, so se krajanje v nedeljo, 21. aprila odločali o podaljšanju krajevnega samoprispevka. Udeležba je bila velika: na referendum je prišlo 82,8 odstotka volilnih upravičencev. Za podaljšanje samoprispevka se je odločilo 59,8 odstotka volilcev, torej velika večina.

Iz programa, ki ga je pripravil svet KS in ki so ga potrdili krajanje na referendumu, je razvidno, da bomo v naslednjih petih letih:

- zgradili mrliško vežico, popravili obstoječe obzidje pokopališča in kupili zemljišče za razširitev pokopališča;
- nadaljevali z asfaltiranjem krajevnih poti;
- kupili zemljišče za izgradnjo igrišča, telovadnice, šole in vrtca;
- po vaseh zgradili javno razsvetljavo;
- uredili kanalizacijo meteornih voda.

IVAN SEVER

MLAČEVO

Čas, ki je poln izzivov

Krajevna skupnost Mlačevo je skupnost pridnih in delavnih podeželskih ljudi, tako v zasebnem življenju kot v skupnem sodelovanju in delu pri svojem razvoju. To je bila že v preteklem, skoraj dvajsetletnem obdobju. Z gradnjami vodovoda, elektrifikacije, modernizacije poti, javne razsvetljave, meteorne kanalizacije smo se zapisali med relativno razvite skupnosti. Tudi nekaj društev je v tem obdobju primerno delovalo.

To pa ne pomeni, da imamo rešene vse probleme. Naj nekaj večjih naštetem:

- poseljevanje v bližnji preteklosti je bilo prepoceni, da bi lahko vrnili ekonomsko komunalno rento v prostor, ki smo ga za vedno izgubili, na kateri v razvitem svetu gradijo razvoj;
- infrastrukturno omrežje je marsikje zgrajeno brez predimenzioniranja, zato ne dopušča brez vlaganj dodatnih obremenitev;
- nedokončane kanalizacije in čistilne naprave, nekatere poti, telefonije;
- izgradnja regionalnih cest Mlačevo – Krka in Mlačevo – Zdenska vas;
- promet z zemljišči skupnega pomena – komunščine;
- v preteklosti uničen grad Boštanj;
- Radensko polje, hidromelioracije, poplave in smeti;
- farma Boštanj, ekološki problemi in aronodirana zemlja;
- Romi;
- deponija Stehan – izcedne vode in bodoča lokacija.

Prav je tako, »da voda teče nizdol«, vendar pa ni prav, da se stekajo tudi problemi širšega prostora. Pri reševanju večine teh problemov smo primorani iskati rešitve izven same organizacije. Tradicionalno dobre odnose vzdržujemo s sosednjimi krajevnimi skupnostmi, ki jih želimo še poglobiti.

Možnosti za nadaljnji razvoj so v tem delu občine nekoliko specifični. Tu živi čez osemsto ljudi. Zaradi arondacij v šestdesetih letih in izseljevanja avtohtonega prebivalstva, je večjih kmetov premalo, da bi bilo dovolj dela in dohodka za preživetje. Zato je veliko ljudi zaposleno v grosupeljski in ljubljanski industriji, katera se srečuje z velikimi težavami pri preoblikovanju, zato je vprašljiva tudi socialna varnost teh družin.

Časi nas silijo, da bomo morali razmišljati drugače:

- Možnosti v dopolnilnih dejavnostih je nekaj, vendar ne dovolj.

● Obvezno bo potrebno razmišljati o uveljavljanju privatnega podjetniškega in obrtnega sektorja v sekundarnih in terciarnih dejavnostih.

● Posebno pozornost pa bi morali v bližnji prihodnosti posvetiti specializiranim kmetijam, biohrani, predelavi hrane, izdelavi raznih izdelkov domače in umetne obrti, turizmu s kulturo in rekreacijo, servisi, trženju...

● Poleg zasebnega kapitala in programov, je nujno potrebno zagotoviti javno obnovo in dograditev nekaterih objektov (cerkev sv. Martina, gasilskih in drugih prostorov), konzerviranje razvalin boštanskega gradu, ter nameniti prostore npr. v izobraževalno kulturno, športno in rekreacijsko dejavnost.

● Morebitni obstoj (šolske) farme bo moral upoštevati kriterije obremenitve prostora in se obvezno vključiti v aktivno sožitje v tem prostoru.

● Urejanje, podoba in korišćenje prostora mora biti močnejše strokovno podprto preko interdisciplinarnih svetovalnih in nadzornih služb.

Istočasno vemo, da kot skupnost neposredno ob občinskem centru, od katerega pa vseeno nekoliko več pričakujemo (Grosuplje – mesto), ni potrebno graditi vseh funkcij centra.

Z upoštevanjem dejstev, tradicionalnih vezi in organiziranj (vaske skupnosti, fare), dela, sposobnosti in potreb, pričakovanj in vrednot prebivalcev pa je nujno potrebno razmišljati o prihodnosti. Ta bo boljša samo takrat, kadar si bomo znali najti prijazno mesto v tej skupnosti z dogovorom med seboj in v povezovanju z zunanjimi dejavniki, se obnašali racionalno, moralno, svobodno (in ne samovoljno), demokratično, dostojanstveno in suvereno. Brez pozitivnega odnosa do duhovnih vrednot vsakega posameznika in skupnosti ter pestre palete kulturne dediščine pa je nemogoče doseči zastavljene cilje. Kljub trenutnemu splošnemu razpoloženju ni nikakršnega razloga, da ne bi realni optimizem zavel tudi v naši skupnosti.

JOŽE MIKLIČ

ŠMARJE SAP

Šola v dolgoročnem planu

Prostorska stiska v osnovni šoli Šmarje-Sap je zelo velika. Problem poudarjajo na vsakem svetu staršev. Je samo sedem učilnic in sedem oddelkov v eni izmeni. Šola je zasedena od 7.30 do 19.30 zvečer, tako da ni prostora za interesne dejavnosti in jezikovne tečaje. Nekatere tečaje morajo učenci obiskovati v grosupeljski šoli. Oddelek podaljšanega bivanja je v podstrešnem prostoru. Učilnice so klasične, ni specialnih za naravoslovne predmete, kajti za istimi klopmi sedijo učenci od 1. do 8. razreda. Zaradi vseh teh težav veliko staršev vozi otroke v šolo tudi drugam. Zato mislijo, da je potrebno prizidek šole Šmarje-Sap vnesti v občinski plan kot prioriteto.

Na občinskem oddelku za gospodarstvo je Bogomir Sušič takole odgovoril na delegatsko vprašanje, povezano s stiskami šmarske šole: »V dolgoročnem planu občine Grosuplje za obdobje 1986–2000, spremljenem in dopolnjenem leta 1989, se celotna alineja, ki govori o šolskem prostoru, glasi: z investicijami v šolske prostore moramo zagotoviti pogoje za postopen prehod na enozimski pouk in koncept dela celodnevne šole, pridobiti telovadnice pri vseh popolnih osnovnih šolah, urediti igrišča pri vseh šolah. Pri investicijskih dejavnostih je prednostna naloga širjenje sedanje OŠ Šmarje, širitve OŠ Šentvid in Zagradec ter adaptacija OŠ Višnja Gora. Stalna skrb mora biti posvečena izboljšanju pogojev dela na podružničnih šolah. Skladno z rastjo števila prebivalcev bo potrebno pravočasno zagotoviti dokumentacijo in sredstva za graditev nove OŠ v Grosupljem.

»Ta načrt oziroma njegova vsebina od leta 1989 ni bil spremljen in je kot tak še vedno veljaven. Kdaj bo prišlo do realizacije neke konkretne naloge, je stvar petletnih in letnih planov. To velja tudi za nadaljnjo širitev šole Šmarje, ki nedvomno je in ostaja v dolgoročnem planu. Določena notranja prezidava te šole pa je bila izvršena ob gradnji telovadnice.«